

De Gulden Snede is door de pythagoreeërs omstreeks 580 v.Chr. ontdekt. Hun symbool was de vijfpuntige ster, het pentagram, waarin 22x de Gulden Snede aanwezig is.

Elk patroon in de natuur is een intrigerend raadsel, waarbij wiskunde ons helpt de raadsels op te lossen. Onze wereld is op wiskundige fundamenten gebouwd. Ons gehele leven

wordt door wiskunde beheerst, zonder dat wij dat dagelijks beseffen. Zonder wiskunde zou de schepping en alle leven er niet zijn. De Schrift stelt ons de Schepper dan ook voor als een groot Wiskundige, in Spreuken 8:27 *Toen Hij de hemelen bereidde, was Ik daar; toen Hij een cirkel over het vlakke des afgronds beschreef;*

Wiskunde en geometrie weerspiegelen de essentie van de fysieke werkelijkheid. De natuur zoals wij die kennen is wiskundig in essentie. Wij zien dan ook de wereld als één groot mechanisme, waaruit onze "mechanische" denkwijze is ontstaan.

Wij kennen de natuurwetten, afgeleid uit de natuurkundige inzichten die wij in de loop der eeuwen ontvingen. De mechanische denkwijze gaat uit van de materie, van de stof.

In onze wereld en in de ganse schepping is álles geordend naar een vast principe. Maar helaas is "gezond" verstand niet voldoende en toereikend om de ganse schepping te begrijpen. Er is veel en veel meer dan hetgeen wij zien en waar kunnen nemen.

Vanuit de quantum-fysica kunnen wij leren dat op het niveau van de micro- en macrocosmos onze natuurkundige inzichten niet meer opgaan. Over deze materie is een merkwaardig boek geschreven door Menas Kafatos en

Thalia Kafatou, beiden fysicus, "Looking in, seeing out: cosmos and consciousness".

Hun conclusie is, dat de fundamentele eigenschap van de kosmos daarin bestaat, dat er een ongedeelde eenheid heerst.

Wetenschappers zijn van deze eenheid zélf slechts een miniem klein deel, dus kunnen zij nooit een totaalbeeld weergeven van het grote geheel! Dat moest hen en ons wel doen uitroepen: Hoe groot zijt Gij!

Wij dienen Hem te kennen in al onze wegen. Wij zien dat het Beginsel zich overal in de natuur vertoont in een ongekende schoonheid, veelheid en regelmaat.

http://www.miqel.com/fractals_math_patterns/visual-mattheus-phi-golden.html

Het kosmische ongelijkheid-principe

In de universiteitsuitgeverij te München is eveneens een hoog explosief boek uitgegeven van Theodor Sousek: Ongelijkheid: van oer-atoom tot Kosmos --- het sneeuwvlokprincipe.

De schrijver geeft zijn ontdekking van het ongelijkheidsprincipe als een universeel constante in de ganse wereld, voor de grondformule van het dynamische bewegingsstelsel.

In het kleinste der microkosmos tot in de grote Galaxie ligt er een fysieke grondwet dat niets gelijk is (a-symmetrie). 2600 Jaar voor onze tijdrekening wisten Heraclitus en zijn school Leukipos dat er in de kosmos geen twee dingen gelijk zijn. Geen twee bladeren van een boom zijn gelijk; geen twee vingerafdrukken op aarde zijn gelijk. Geen twee cellen zijn gelijk; geen twee atomen zijn gelijk. Zelfs het eiwit DNA van ieder mens in zijn genen is ongelijk, zelfs bij één-eiige tweelingen.

Wij zijn gewoonweg uniek, één te midden van vele "gelijksoortigen". Van alle sneeuwvlokkristallen zijn er geen twee gelijk!!

Hr. Soucek overziet in zijn boek de consequenties van de ongelijkheidskonstante voor de natuur van de mathematica over de fysica, chemie en biochemie. Aan alle gebeuren in het universum ligt dezelfde wet van de dynamiek van het oer-atoom ten grondslag.

De directeur van het Max Plank instituut in Schlitz-Hessen:

Prof.dr.J. Illies zegt: "De ontdekking van het ongelijkheidsprincipe door Soucek geeft de Copernicaanse omwenteling voor de biologie en evolutieleer. Hiermee wordt voor het eerst in de geschiedenis het onopgeloste raadsel van het Darwinisme opgelost." Een oerknal kan niet hebben plaatsgehad, en de materie kan niet in rusttoestand komen, en ook kan de Albeweging in de cosmos niet tot stilstand komen. Materie kan niet energieloos/tijdloos worden. Er is een grondwet in het scheppingsplan die álles regelt. Er is ongelijkheid, doch er zijn wel soorten en rassen die dezelfde eigenschappen vertonen en hoofdkenmerken hebben. Elk ras, elke soort heeft een eigen DNA/RNA-code/atoomgetal. Mengen van rassen is alchemie, het doen beëindigen van de soort.

Egypte, de oude wijsheid

Het is goed om via de oude wijsheid der Egyptenaren na te gaan hoe er parallellen lopen tussen Egypte en Israël, dat in Egypte haar leerschool heeft gehad.

In Egypte is het Amen-Ra en Isis. In Israël is het Is(sis) Ra en El(ohim). En titels van de Zoon van Elohim in Egypte zijn: Zoon van Amon-Ra, is gelijk aan de joodse Aion Soph, de Alalu-Ea der Sumeriërs. Ea is de naam van de Akkadische god der wijsheid. Van Alalu-Ea komt het Hallelujah in Israël.

De joodse Ain-Soph (het niets) is nooit gezien als zijnde de Schepper-god.

De Logos wordt gezien als de Schepper, welke stond naast de Onbegrensde Eén, het Oneindige Niets én Alles!

Allahu of Alalu wijst tevens naar het Allah Akbar van de Islam (God is de grootste).

De Egyptische Amun (verborgen) Rae (gedachte) is de Schepper-god.

Farao noemde Jozef Zafnath - Paäneah, Gen.41:45. Dat betekent: De ademhaling van Ea's gezicht, de onzichtbare god die nu zichtbaar is geworden. Zet-en-aph = Hij wie genoemd is

Pa'aneah = Pa(pa) = vader, of Pi= 3,14, het beginsel van het leven (Ankh).

Het oog van Ra = wijsheid, de zon in de blauwe lucht. De zon is de cirkel, waarvan $\pi = 3,14$; omtrek, $= \pi \times d$.

Het kruis is eveneens een zeer oud symbool, en geeft dezelfde symboliek weer als het Ankh-symbool, het symbool van het eeuwige leven. In Noorse runen is het kruis ontdekt als Yole, Eohl, Algiz, namen met een Hebreeuwse achtergrond.

Ook de Caduceus of slangenstaf, een van de oudste symbolen, heeft deze betekenis. Van oorsprong is dit symbool afkomstig van de Syrische Anunnaki - scheppergod Enki. De caduceus is terug te vinden in de kabbalistische levensboom.

Wij zien hieruit hoe men oudtijds zich de Schepper en het levensbeginsel voorstelde, nl. de blauwe lucht Ra, waar het oog van Ra, de zon boven het water van de Nijl als levensrivier verrees. De Nijl was als de ziel des levens (Ba), en de Nijl slangenvormig. Wanneer de zon verrees boven de horizon en haar lichtstralen over het water liet vallen, weerspiegelde dat één kronkelende massa, het oer-beginsel. Arenden (de vleugels aan de Caduceus) droegen giftige slangen in hun bek weg, zodat er genezing kwam. God in de vorm van een adelaar, bracht genezing. De ziekte werd in de vorm van een giftige slang verwijderd.

Ankh of Enki vertegenwoordigt een zittende godheid met een baard, dragend een hoofdeksel met horens. Stromen water vloeiden van onder zijn armen uit. Enki was de god van het aardse levende water en werd geassocieerd met

wijsheid, magie en kunst en wetenschappen van samenlevingen.

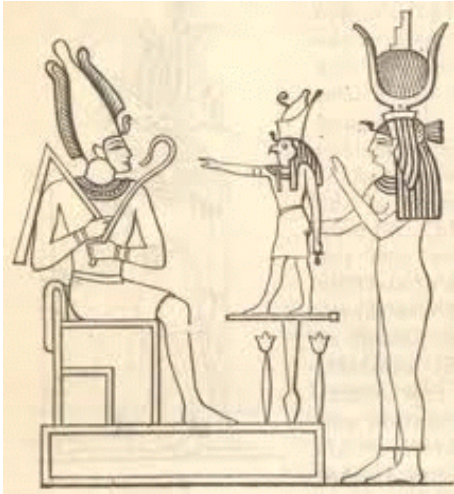
De god Enki, Ankh of Ea werd voor Israël Jahweh, Yah de God van het water, van de Wijsheid en sterkte. Openb.22:1, Jer.2:12,13.

Ka is in het Egyptisch geest, levensbeginsel, Joh.4:24.

Ba is de ziel, de bezieling. De hiëroglief voor Ka is, twee omhoog stekende handen met palmtakken, zie Ps.63:4.

Juda was de sterkste van zijn broers en werd met een leeuw vergeleken. In Egypte hadden de Israëlieten de Sfinx gezien, het beeld van de levende schepper en de sterfelijke koning. Isis, Osiris en hun zoon Horus vormden een driespan, waarvan de latere christenen hun drie-eenheidsleer hebben overgenomen.

Horus, als zoon der gerechtigheid, zoals in Mal.4:2 beschreven, met genezing onder zijn vleugelen (Caduceus).

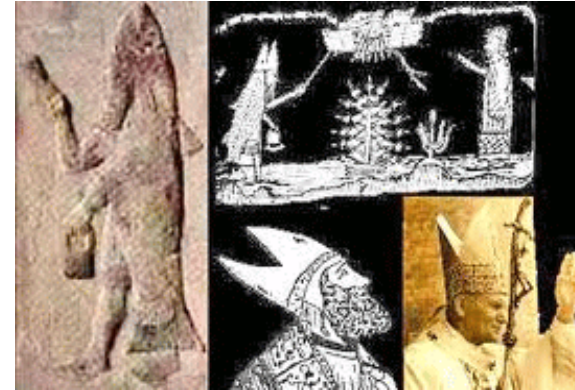

Horus wordt ook Horus van de Horizon genoemd, de zon als cirkel, die de aarde licht geeft, de bemiddelaar tussen hemel en aarde, zoals de Logos, Christus Middelaar is.

Horus als Harmakhis (sfinx) personificeerde de opkomende zon, het verrijzende leven. Op 25 december vierde men zijn geboorte, de terugkeer van de zon, de zoon van de hemelkoningin Isis. Dit werd later het Kerstfeest der christenen.

De Farizeeën geloofden wel in de opstanding der doden, zoals ook de Farao's dat geloofden. Farizeeën komt van Pharaoh-zieners, dus profeten

van Farao. Kronen van de Farao's gelijken op de kronen der pausen. Myters van Kardinalen gelijken op de myters van de Egyptische priesters. En kerken zijn als piramiden, gebouwd met een obelisk ervoor, een toren of phallus symbool. Er bovenop dikwijls een kruis, symbool van eeuwig leven. Dat kruis heeft de betekenis van een samenstand of conjunctie van 4 grote planeten. Het wijst ook op het Galactische kruis 21-12-2012. Hathor, het oog van ra, de moeder van de hemelgod Horus, werd later Isis. Hathor of Chator, daar leest men het woord Chato(r)liek gemakkelijk in.

Elohim is groot en wij begrijpen het niet, zie Job 36:26

Hoe onnaspeurlijk zijn Zijn wegen, Rom.11:33.

Juist in heel simpele zaken heeft Hij Zich uitgedrukt in Zijn scheppings producten. In de minerale wereld, in de fossiele wereld, in de

kristallen en hun vormen. In de plantenwereld, de flora en ook in de fauna. De bouw en vorm van planten, bomen, zaden en bloemen. In de dierenwereld, de biologische en zoölogische wereld, in dieren, kleine insecten tot grote olifanten.

En in de mensenwereld, met daarboven het hemelruim, de grote kosmos met vele sterrenstelsels. Waar overal beginsels zijn te ontdekken, wetmatigheden, basisvormen en structuren.

Wanneer wij mensen iets gaan bouwen, nemen wij ook een uitgangspunt, een basis, vanwaaruit de verdere bouw volgt. De Schepper heeft ook de schepping gemaakt volgens zekere uitgangspunten, basiswetten. Hijzelf is het Beginsel, het principe van álles. Uit Hem, door Hem en tot Hem zijn álle dingen, Rom.11:36. De kringloop is door Hem uitgedacht, om het vergankelijke op het hogere plan van het onvergankelijke te brengen.

Uit het Beginsel als volkomen eenheid en gelijkheid, is de dualiteit en veelheid ontsproten, zodat er in de kosmos een ongelijksheidsprincipe heerst. Die veelheid en ongelijkheid draagt áltijd het stempel van haar oorsprong, van de éénheid, nl. de Gulden Snee of Phi.

De tegenpool van het Beginsel

Een Hoofdeling, en eenderde deel der Engelen is hem gevolgd, is in opstand gekomen. Zij hebben hun **beginsel** niet bewaard, zie 2Petr.2:4.

Judas 1:6 En de engelen, die hun beginsel niet bewaard hebben, maar hun eigen woonstede verlaten hebben, heeft Hij tot het oordeel des groten dags met eeuwige banden onder de duisternis bewaard.

Beginsel volgens Strongs: 746 ar'che, AV-beginning, principality (een arche is een vlamboog, een elektrische brug van vonken)

- 1) begin, oorsprong
- 2) persoon of ding dat begint, eerste persoon of ding in een reeks, de leider
- 3) dat waardoor iets begint te zijn, de oorsprong, de actieve oorzaak
- 4) het uiteinde van iets
 - 4a) van de hoeken van een zeil
- 5) de eerste plaats, vorstendom, heerschappij, magistratuur
 - 5a) van engelen en demonen

De kwade engelen hebben hun woonplaats verlaten, de planeet der goden waarop zij eertijds woonden, het hemelse Jeruzalem.

Zie Strongs 3613 oike'terion,

- 1) woonplaats, woning
 - 1a) van het lichaam als woonplaats van de geest

Tegenover het Beginsel is een tegenpool opgestaan, het On-beginsel en het beginselloze, dat is het verval, de destructie. De machthebber en leider daarvan is een satan, een diabolos, mensenmoorder en aartsleugenaar. Waar tegengestelde krachten aan het werk gaan, ontstaan botsingen, wrijvingen, daar is lijden, strijd, oorlog, deining en allerlei kwaad, met als gevolg chaos.

Fysici bekennen dat er in de natuur, in de gehele kosmos een sturend "iets" aanwezig is en er in werkelijkheid geen toeval bestaat en de schepping niet het product van iets toevalligs is. Wij weten vanuit de Bijbel dat wat zij een "sturend iets" noemen, in werkelijkheid het Beginsel of principe van JHWH.

De rivaal en tegenstander van dit "Sturend Beginsel" is een satan, die alles in de war tracht te sturen. Hij heeft geen positie of stelling genomen in de waarheid. Overall tracht hij een ándere richting aan te geven, alles van de rechte weg af te brengen, en probeert de gehele scheppingsorde in het honderd te laten lopen.

Hij bracht ook Eva en Adam van de rechte weg af door hen te laten verleiden (in het Grieks panourgia). Satans werk is negatief, dwarsbomend.

Door zijn tegenwerking is er chaos ontstaan in de oorspronkelijke schepping. De prachtige schepping -want Elohim scheidt alleen prachtige dingen- is door satans invloed tot een chaos en woestenij geworden (woest en ledig).

Satan is een grote revolutie-veroorzaker, en voert zijn strijd met het pentagram 1/5e deel gedraaid, zodat de twee punten naar boven wijzen, waarin de kop van Baphomet getekend is.

Het Pentagram is het symbool van perfectie, volmaaktheid, waarin 22x de Gulden Snede aanwezig is, als uitdrukking van het álles Ordenend Beginsel.

Rahab, Leviathan en Behemoth

Uit diverse Schriftuurplaatsen kunnen we lezen dat er bij de "scheppingsweek" een strijd is geweest, een strijd tegen de zonde, die door de gevallen engelen was ontstaan.

Leviathan draak

In Ps. 89, Job 9:13, 26:12 en Jes. 51:9 lezen wij van ene Rahab. Wie was die Rahab, en in welk verband wordt hij genoemd? Rahab is Elohim's tegenstander en wordt in al die Schriftplaatsen in verband gebracht met de schepping. Elohim strijdt tegen Rahab en diens helpers en overwint. Elohim onderwerpt Rahab om te tonen, dat Hij groot

is en niemand zich ooit boven Hem kan uitwerken, noch Hem kan overwinnen. Rahab is een vijandelijke geestelijke macht, die zich dan eens incorporeert in dieren, wereldmachten of koningen, hij wordt nooit ineens vernietigd, maar wel overwonnen en regelmatig ontkracht. De helpers van Rahab krommen zich in Job 9:13, wat ziet op hun onderworpenheid; dit houdt het Hebreeuwse sj-ch-ch in, en niet een totale vernietiging. De zee treedt in de Rahab-teksten op als bondgenoot van Rahab, maakt onrust en gevaar; Elohim stilt de zee, brengt vrede en rust.

Naast deze Rahab treedt Tannien op, wordt in Gen. 1:21 een dier genoemd, en in Jes. 27:1 een wezen. Ook de Leviathan treedt steeds in verband met deze Rahab en Tannien op, en wordt in Ps 73, 104 en in Job 3:8 en in Jes. 27:1 betrokken bij Elohim's daden.

In Job 3 is de Leviathan een macht die door dagvervloekers en levenshaters kan worden opgehitst. Rahab en Leviathan zijn bijzondere vijanden van Elohim, en t.o.v. deze vijanden lezen wij van Elohim enige gemoedsgesteldheden, nl. in Job 9:13 Elohim's toorn; in Job 26:2 Elohim's beleid; in Ps. 74 en 89 het stillen der zee (dit zijn daden Elohim's); in Job 36:12 en Jes. 51:9 het verstrooien en verbrijzelen van Rahab en zijn vijanden; in Jes. 51:9 lezen we speciaal het doorboren en verpletteren van de koppen der Tannienem en Leviathan. Jahweh staat lijnrecht t.o.v. RHB, Jahweh t.o.v. Rahab.

De radix van RHB betekent in het Hebreeuws "onstuimig zijn", "verwarring brengend". De naam Rahab komt altijd zonder lidwoord voor, wat wijst op een hoge ouderdom van die naam. Rahab is als woord en naam synoniem en gelijk aan het Griekse Saataan (bestrijder, tegenstander, bestormer).

Deze tegen Elohim-vijandelijke machten worden tegelijk wel eens "draak" genoemd in Openbaring 12. Dit alles wijst op een strijd van Elohim bij de schepping, een strijd die nooit wetenschappelijk is vastgesteld, en waarvan men wél de sporen heeft ontdekt, en ze is ons door Elohim geopenbaard in Zijn Woord.

Gen.1 is een zeer korte beschrijving van een geweldig groot feit, ja, aantal feiten. Dit korte bestek is dermate uitgebalanceerd, dat we iets dergelijks bijna in geheel de H. S. niet kunnen terugvinden. Een procesverbaal van een klein verkeersongeluk is meestal 3x zo groot, en een verslag uit een oorlog van Israël is heel wat uitgebreider.

Elohim schiep in den beginne de hemel en aarde, de hemel en al wat daarin is, nl. de Engelen. Een Engel verheft zich tegen Elohim en valt, met een gedeelte der lagere engelen en heet Rahab (Lucifer of Satan). Door Zijn val werd de aarde choosjek, dat is duisternis, iets afkerigs, iets dat de totale ondergang tegemoet gaat. Er was op die mooie aarde nu niets aantrekkelijks meer, de storm zweepte de wateren op. De hovaardige Rahab is de gevreesde verschijning in dit woeste toneel, Elohim strijdt nu met hem tegen die woestheid, chaos en duisternis, Elohim sprak: Daar zij

licht, dit is een machtswoord tegen Rahab en Leviathan. Er was grote strijd, het ging er bij de (her)scheppingsweek niet zo zachtjes aan toe. Bij de eerste schepping van Gen. 1:1 en 2 lezen we niet dat Elohim zegt: het is zeer goed, dat zegt Elohim pas ná de (her)scheppingsweek. Rahab wàs wel goed, maar is slecht geworden, werd Elohim's tegenstander, maakte de aarde woest en ledig, waarop Elohim ten laatste tegen Hem de strijd aanbindt, hem overwint, maar niet vernietigt, omdat een geest onvernietigbaar is. Elohim kon aan de zonde en haar gevolgen niet voorbijgaan, daarom knoopt Hij de strijd aan door te ordenen, te scheppen, te zeggen: Daar zij Licht. En dat ordenen voltrekt zich via of door hét Beginsel. En ziet, het was zeer goed. Adam krijgt de opdracht de hof te

Een Nachash wezen

bewaren, maar wordt door de list van Rahab (satan) om de tuin geleid (panourgia van de rechte weg afbrengen) en ten val gebracht. Nu schijnt hij wederom machthebber en initiatiefnemer te zijn. Nee, Elohim ontketent ook nú weer de strijd, en zegt: "Ik zal vijandschap zetten tussen uw zaad en haar zaad, enz.". Uit de eerste strijd komen de

strijdkreten: "Daar zij licht, etc.".

Met daarbij de overwinningskreten: "Het is zéér goed (geslaagd)".

Uit de tweede strijd komen de strijdkreten: "Ik zal vijandschap zetten tussen ..." en de overwinningskreet: "dat zal u de kop vermorzelen".

Uit de laatste strijd komen de strijdkreten: In de opening der 7 zegels en bazuinen, met overwinningskreten als: "Het is geschied, de Koninkrijken der wereld zijn geworden van Jahweh. Nu is de zaligheid van Elohim; want de verklager der broederen is neder geworpen. HALLELUJA". Aldaar zal geen vervloeking en nacht zijn.

De satan maakte bij de verleiding van Eva en Adam gebruik van een 'dier', Nachash (de slang). Rahab maakte gebruik van grote zeedieren (dyno's), wriemelende slangen, grote zeemonsters, waarvan enkele skeletten

opgegraven zijn. Zij vormden in de zee een macht tegen Elohim. Elohim overwon ze, heeft hun koppen verpletterd en is toen begonnen met de (her)scheppingsweek. De tijd van dat gevecht, de duur van die woestwording is door niemand na te gaan. Wij weten slechts wat Elohim ons geopenbaard heeft, en wat de aarde ons aan opgravingen opent. Nogmaals, de natuurwetenschap kan niet strijdig zijn met de Heilige Schrift, indien ze maar rekening houdt met deze strijd van God, waarin Jahweh Overwinnaar is geworden.

De oude wijsheid

Hoe zagen de oude beschavingen het leven, de schepping en de natuurorde?

Van hen kunnen wij veel leren, hoewel zij de Godsopenbaring van Israël misten.

De ouden zagen dat alle elementen die men toen kende in beweging waren en dat dat de sleutel was tot het leven, tot het begrip "tijd", daar rotatie een belangrijk omvormingsproces bevat en afbeeldt. De mens wordt op de lagere wereld geboren. De mens kan niet als geest geboren worden, als God-gelijke. Elohim kan geen Elohimmen maken, volkomen aan Hem gelijk. Wel schiep Hij ons mensen naar Zijn beeld en gelijkenis, om via een levensproces zich te vervolmaken tot geestelijken. Het natuurlijke is eerst, daarna het geestelijke, 1Cor.15:46. De mens is gemaakt uit de aarde, uit de elementen, waarvan onze ouden er vier à vijf kenden, nl.

Hera als de vruchtbare **aarde**, Hades als het centrale **vuur**, Zeus als de **lucht**, en Nestis als het **water**.

Men zag dat er een lineaire en een cyclische rotatie bestond. De lineaire of rechtlijnige is de ogenschijnlijke vermeerdering van de aarde, het water, het vuur en de lucht. De cyclische is de ronddraaiende beweging of kringloop, die het resultaat is van definities en tegenstellingen, als heet en koud, droog en vochtig.

Zeus

Aristoteles noemde de aarde droog en koud, het water koud en vochtig, de lucht vochtig en heet, het vuur heet en droog.

Warmte noemde hij de kracht om iets te scheiden. Warmte maakt alle dingen lichter, vluchtig. Koud maakt stijf.

In de gemeenschappelijke rotatie der elementen wordt de aarde tot water, water tot lucht, lucht tot vuur, en vuur tot aarde. Zo duiden de oude alchemisten dat aan. Water wordt tot lucht door het te verhitten, en lucht wordt door het te verhitten tot vuur, en vuur wordt tot aarde (vaste stof) wanneer alles weer condenseert. In een condensor van Pelikan of Kerotakis kan men zulks aanschouwen. Zie voorbeeld:

Warmte zagen de ouden als de voornaamste bron van de rotatie, waarbij zij de zon als krachtbron zagen. De motor van de rotatie beschreef Heraclitus als, koud wordt warmte, waardoor vocht weer droog wordt, en andersom. Hoe meer men de wetten der beweging bestudeerde, hoe meer men erachter kwam dat er een kringloop bestond. Vandaar de "wielen" waarin men deze kringloop tekende. Denk aan het "wiel van fortuin", aan het "rad onzer geboorte", etc.

Water is aanpassend, lucht is expansief, vuur is vernietigend en aarde is absorberend.

Door een kringloop ontstaat er reiniging. De kringloop werkt louterend.

De Alchemisten gebruiken daarvoor hun spreuk "Solve et Coagula" (oplossen en vastmaken). Dat staat tevens op de armen van Baphomet geschreven, de bok/satans-god.

Dus brengt elke kringloop de materie, en de mens die uit de materie gemaakt is, hogerop. Die gedachte is logisch en wordt in de Bijbel aangetoond.

Een vochtige warmte is vereist om de tegenpolen te verenigen, nl. water (koud en vochtig) en vuur (heet en droog). Aarde (droog en koud) helpt alzo de éénwording aller dingen.

Alles in de Schepping beweegt zich van een omtrek naar de kern, spiraalvormig. Dat lezen wij o.a. in *Romeinen 11:36* *Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid in der eeuwigheid.*

In technisch opzicht kan een spiraal nooit de kern zélf bereiken. Altijd blijft er enige afstand tussen de spiraal en de kern. Wij kunnen wél Elohim's

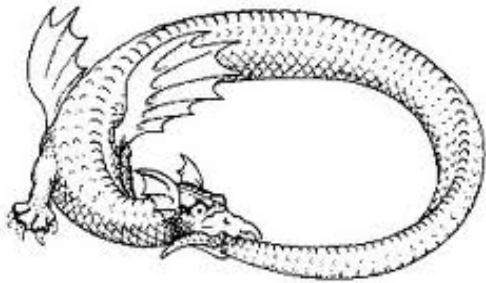
gelijkenis bekomen, maar nooit Hem gelijk zijn in álles. In een huwelijk is er ook een eenheid van vlees, hoewel het twee persoonlijkheden blijven.

De ouden wisten reeds dat er 7 circulaties of kringlopen nodig waren om tot in de planetaire sferen te geraken. De Bijbel gebruikt het getal van de 7 cycli regelmatig, zowel positief als negatief. Negatief krijgt Israël 7 strafjiden. Positief kreeg Israël de sabbat, het jubeljaar 7x7, en bouwde de

Wijsheid haar huis op 7 pilaren, fundamenteën, beginselen.

De ouden symboliseerden deze kringloop in de Ouroborus-slang, de eindeloze rotatie.

De Ouroborus-slang verzwelgt zijn eigen staart. De cirkelvorm wijst naar de kringloop, de tijd. Tijd is niet geschapen. Tijd is ontstaan. En de slang verzwelgt

de tijd, via de kringloop.

De staart van de slang wijst op de phallus, de zaadgever. De bek wijst naar de vagina, de baarmoeder. De staart is dus mannelijk en de kop vrouwelijk. De staart wijst naar de zonnewarmte en de kop wijst naar de maancyclus der vrouw. De rotatie zelf als ronde cirkel wijst naar het ei, de oorsprong of ei-sprong. Slangen en spiralen wezen in de oudheid naar geestelijke groei en ontwikkeling. Uit het ei zal de Phoenix, de gereinigde ziel voortkomen, aldus de ouden.

Spira Solaris

De oude Chaldeeën ontdekten in ons zonnestelsel dat stand en baan van de planeten een spiraalvormige tekening vertonen, de zogenaamde Spira Solaris, de Spiraal in ons zonnestelsel. Zij bestudeerden de stabiliteit in ons zonnestelsel en de mogelijke verstoringen daarbinnen in het verleden. Zij ontdekten dat in ons zonnestelsel de Phi-constante heerst, dat is de spiraalvorm van Phi, 1.618.....

Later ontdekten Titius en Bode de wet der onderlinge afstanden tussen de planeten, 1:10:100:1000: etc.

Er heerst in ons zonnestelsel grote stabiliteit. Hoe kan het ook anders, daar de Schepper alleen maar perfecte dingen geschapen heeft! Tijd is daarbij een gegeven dat ontstaan is om het geschapene zich te laten ontwikkelen

van laag naar hoog. Dat geschiedt spiraalvormig. Spiralen vinden wij op aarde overal terug. In schelpen, in bloemen, in horens van dieren, etc.

In het groot is zulk een spiraal dus terug te vinden in de standen der planeten, de Spira Solaris.

Met een mathematische regelmaat en zekerheid bewegen wij ons voorwaarts, althans dat menen wij, want in het verleden heeft satan kans gezien de planetaire loop dusdanig te verstoren, dat alles tegengesteld ging lopen, in feite dus achterwaarts.

De ouden dachten dat de rotatie van de aarde ontstond door de wisseling der elementen, door afkoeling en opwarming. Wij weten nu dat de aarde in werkelijkheid een grote elektromotor is met een Noordpool en een Zuidpool en een magnetisch veld. De aarde als motor ontvangt haar energie van de zon, en daardoor draait zij van West naar Oost.

De satan heeft getracht om Elohims plannen te verijdelen, zodat de aarde, en alles wat daarop is, niet tot een hoger plan kon worden vervolmaakt. Door één of andere oorzaak, waarschijnlijk doordat hij een planeet of via een planeet als vreemde indringer, de andere planeten in hun baan verstoord heeft, is er chaos ontstaan, bijna-botsingen en ook werkelijke botsingen.

Ook kwam de aarde er niet zonder kleerscheuren af. Dat kunnen wij wel zien in de gesteenten, de steenlagen, de bergen en dalen, etc.

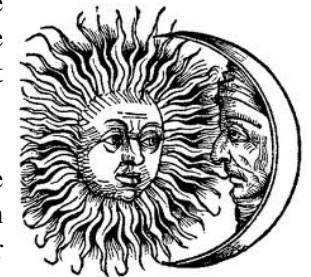
In de Syrische stad Ugarit is een geschrift gevonden dat een spreekwoord bevat, gewijd aan de godin Anat, die de bevolking van de Levant doodde, en die de "twee ondergangen en posities van de sterren omwisselde".

En in de Talmud (traktaat Sanhedrin) staat dat de Schepper 7 dagen vóór de zondvloed de toenmalige orde omkeerde, en de zon in het Westen verrees en in het Oosten onder ging.

Rabbi Hai Gaion (939-1038) zegt het zelfde.

C.Julius Solinus uit de 3e eeuw schreef dat de inwoners van dit land zeggen dat zij dat erfden van hun voorouders, waar de zon nú opgaat waar hij vroeger onder ging (nl.. Egypte).

Herodotus haalt viermaal aan dat de zon tegenovergesteld verrees waar deze eerder zakte.

In het verre verleden heeft er zich dus heel wat afgespeeld. De huidige ruimtereizen laten ons beelden zien van de planeten, die vol kraters zijn. De Voyager-2 vloog in 1986 langs Uranus en stelde vast dat deze planeet op z'n zij ligt. Het lijkt erop dat deze planeet door een andere planeet geraakt is. De wind op Uranus waait in tegengestelde richting, vergeleken bij alle andere delen in ons zonnestelsel. Sommige manen van Uranus zijn totaal misvormd. Hoe kan dat? De maan Miranda is één van de verbazingwekkendste objecten in ons zonnestelsel, daar op deze maan plateau's en glooiingen zijn die een unieke vorm hebben, rechthoekig. En de ringen van Uranus hebben een tweemaal hogere snelheid dan Uranus zelf. Allemaal raadsels!

In augustus 1989 passeerde de Voyager-2 de planeet Neptunus met haar acht manen, waarvan Triton de meest opvallende is. Triton draait als enige van de 8 manen tegengesteld. Alle manen in ons zonnestelsel draaien tegen de klok in, behalve Triton.

Volgens astronomen en wetenschappers moeten er botsingen en bijna-botsingen in het verleden hebben plaatsgehad. Daarop wijst ook de astroïde-riem tussen Mars en Jupiter in. Volgens de wet van Titius-Bode moet tussen Mars en Jupiter ooit een andere planeet hebben gestaan, die waarschijnlijk vermorzeld is.

De aarde is dan ook niet woest en leeg geschapen, maar is dat **geworden!**, Gen.1. Toen de Morgensterren bij het aanzien van de schepping vrolijk zongen, hebben zij zich niet verblijd over een chaos en woestenij.

Jes.14:12-17 en Ez.28:12-19 vertellen ons van de opstand der engelen en hun val. Door deze opstand en oorlog is woestenij ontstaan, zoals altijd. Gene.1-3 geven dan ook het verslag van een reconstructie, een herschepping.

Oorsprong van voetbalspel

De Maya's hadden een ritueel voetbalspel, alsmede de Meso-Amerikanen. Zij wilden hiermee nadoen wat zich in ons zonnestelsel afspeelde, een soort voetbalspel der goden. Zij hadden aanschouwd hoe de planeten uit hun banen waren gegaan en rakelings langs elkaar heen scheerden, en ook dat er botsingen hadden plaatsgehad.

Het voetbalspel wordt gespeeld met een team van 11, een elftal. Het gaat om de 11 planeten. Het Pentagram heeft 22x de Gulden Snede in zich, dus

tweemaal een elftal dat tegen elkaar speelt om de overwinning. De aarde bezit ook een penta-grid.

Het voetbalspel had voor de Maya's een bovennatuurlijk karakter. Het voetbalveld was een rechthoek, een groot stuk A4, waarin de Gulden Sneeverhouding aanwezig is.

Men speelde voetbal tegen een zestredige trap. De bal wijst op de aarde. De zes treden wijzen naar zes niveau's. Wilde men winnen, dan diende men via de zes treden het 7e niveau te bereiken. Dat is het getal der GODDELIJKE Geesten. De Maya's vonden dat er 7 dimensies waren, waarvan de hoogste is, het bereiken van het Goddelijk evenbeeld. Dat was nog niet zo dom van de Maya's.

Op aarde voerden de Maya's als mensen het spel met een bal om de eerste trap te bereiken, dat is het element water. Uit het water zou alles zijn ontstaan. Men kon alzo via het spel eerst vier niveau's bereiken, nl. aarde, water, lucht en vuur.

Inderdaad, wij kunnen deze vier traptreden lezen in Openb.2:7, 11, 17 en 26.

Daarin vinden wij eerst de materie, het materiële, dan het fysieke, en daarna het mentale en het geestelijke.

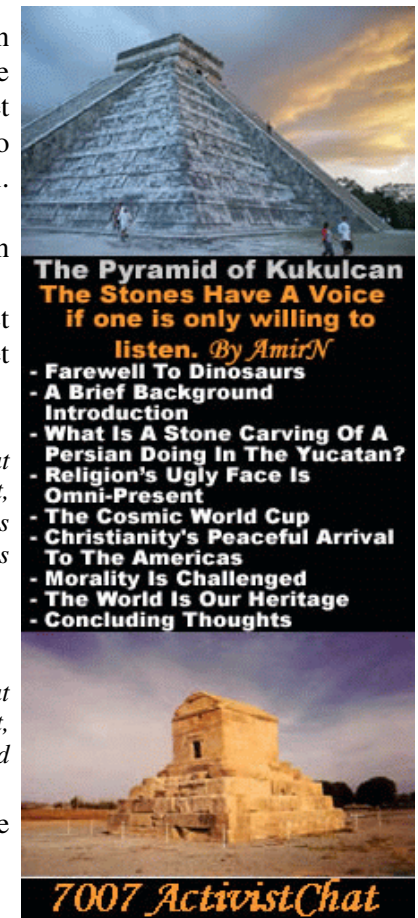
1e = Openb.2:7 *Die oren heeft, die hore wat de Geest tot de Gemeenten zegt. Die overwint, Ik zal hem geven te eten van den boom des levens, die in het midden van het paradijs Gods is.*

Het gaat hier over "eten", het materiële.

2e = Openb.2:11 *Die oren heeft, die hore wat de Geest tot de Gemeenten zegt. Die overwint, zal van den tweeden dood niet beschadigd worden.*

Het gaat hier over het fysieke, de onsterfelijkheid.

3e = Openb.2:17 *Die oren heeft, die hore wat*

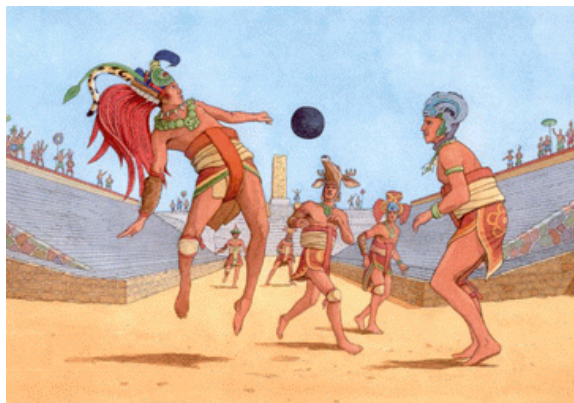
de Geest tot de Gemeenten zegt. Die overwint, Ik zal hem geven te eten van het manna, dat verborgen is, en Ik zal hem geven een witten keursteen, en op den keursteen een nieuwen naam geschreven, welken niemand kent, dan die hem ontvangt.

Het gaat hier over het mentale, de nieuwe naam en witte keursteen.

4e = Openb.12:26 *En die overwint, en die Mijn werken tot het einde toe bewaart, Ik zal hem macht geven over de heidenen;*

Het gaat hier over geestelijke macht.

De oude Maya's en oude Egyptenaren wisten dit haarfijn te stellen en hebben ons deze geheime kennis nagelaten in hun gebouwen en boeken.

De bovenste drie treden van de trap om te winnen in het balspel behoorden niet tot de geschapen wereld, maar wijzen naar het bovennatuurlijke, het rijk der Geesten. Het gaat daarbij om iets dat met het menselijk bewustzijn wordt geassocieerd, maar niet het bewustzijn zelf

is. Er is een relatie tussen Boven en Beneden, daartussen bestaat een spel, waarin wij dienen te overwinnen om hogerop te komen. Het boek Openbaring spreekt ook steeds over “overwinnaars”.

Het is dan ook niet zo heel dom dat de ouden hun spelen afgeleid hebben van de kosmische strijd der planeten, die men als weerslag zag van de strijd op aarde. De winter moest het steeds verliezen van de zomer. Anders was er geen overleven voor de mensen en verdere schepping. Spelen zijn daarom niet puur volksvermaak. Spelen waren religieuze plechtigheden (magie).

Het ging om de strijd of de zon (het leven), of dat de maan (de dood) zou overwinnen. De deelnemers aan het spel waren dus magisch bezig de loop der natuur tot overwinning te dwingen om te overleven. Men zag de

noodzaak ervan in, daar men niet stilzweigend zijn ondergang kon afwachten.

Met alle macht was men bezig het kosmische gebeuren via eigen verrichten in spelen af te beelden, om alzo de kosmische strijd tot overwinning te stimuleren. Iedereen was er nauw bij betrokken. Tijdens de spelen dacht men dat er een soort wisselwerking plaatsvond. De overwinning op de winter bracht men niet alleen met de zon in verband, maar ook met de planeten. Mars zag men als de oorlogsgod, de god van het lente-leven en wederopstanding. De eeuwige jeugd zag men in de lenigheid, behendigheid, en dáár ging het vooral om in de spelen. Vandaar dat de spelen een soort oorlogskarakter droegen. Momenteel is voetbal evenzeer “oorlog”.

Labyrinten werden veel gebruikt bij manifestaties en spelen, en deze hebben eveneens een kosmische betekenis. De sterrenwereld zag men tegelijk als een afbeelding van de onderwereld, het dodenrijk. Het labyrint is als een gevangenis of doolhof waaruit men ontsnapt. Het Egyptische labyrint was een pantheon waarin alle goden bijeen waren.

Zowel in het labyrint als in de trappen bij het voetbalspel telde men tot zes, om tot het zevende te komen.

Om aldaar te komen, was heilige kennis en inwijding vereist. Ook daarvan vinden wij de drie stappen terug in Openb.3:5, 12 en 21.

1e = Openb.3:5 *Die overwint, die zal bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitdoen uit het boek des levens, en Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen.*

Dat is het bekleed worden met de gerechtigheid van JHWH, waardoor men een christos wordt, een gezalfde.

2e = Openb.3:12 *Die overwint, Ik zal hem maken tot een pilaar in den tempel Mijns Gods, en hij zal niet meer daaruit gaan; en Ik zal op hem schrijven den*

Naam Mijns Gods, en de naam der stad Mijns Gods, namelijk des nieuwen Jeruzalems, dat uit den hemel van Mijn God afdaalt, en ook Mijn nieuwen Naam.
Dat is een steunpilaar te worden in het Nieuwe Jeruzalem

3e = Openb.3:21 *Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon.*

Dat is de allerhoogste trap, mederegeerder te worden met JHWH.

Aan Johannes wordt getoond dat de overwinnaars bekroond zullen worden.. Via de zes trappen bereikt men de plaats waar de 7 geesten wonen en vandaar uit regeren. De bal der Maya's wijst naar de aarde, naar de mensenwereld. De aardse wereld moet teruggegeven worden aan het hemelse. Die twee werelden moeten weer één worden. Elk mens zal de zestredige trap dienen te beklimmen, om als overwinnaar in de hemelse stad te kunnen komen. Het voetbalspel toont hoe de aarde zich door het heelal beweegt ten opzichte van de andere planeten en tekens van

de dierenriem. De weg van het aardse leven naar het eeuwige leven loopt weliswaar via allerlei obstakels, maar die dienen te worden overwonnen. Door de bewegingen der planeten, de aarde, kennen en weten wij wat tijd is. Tijd op zich bestaat dus niet wanneer er geen beweging zou zijn.

Tijd = 11 : 11, en vandaar dat de illuminati het getal 11 liefkozen.

Wat voor de Maya's en hun kalender belangrijk was, was de zenit, dat is het denkbeeldige punt aan de hemel loodrecht boven een waarnemer, waar men wil komen via de zes treden. De Maya zag naar Boven én naar Beneden, hoe die relatie was. De mens reist, is op weg, en zijn zenit reist mee. De resultaten van onderzoek legde men vast in bouwwerken, zoals de piramiden, en in Egypte vooral de Grote Piramide. Daarbij ging het vooral om de positie van de pool-as t.o.v. de dierenriem.

Men kende vier belangrijke polen in de technologie van de reis der mensen naar de goden. De zenit zag men als fysieke as. De aardpool zag men als de

materiële as der aarde. De ecliptische pool-as was voor hen de rationele as van het licht der zon. En de Galactische as was voor hen de geestelijke as van de buitenaardse goden.

In Egypte symboliseerde men deze 4 polen in de zogenaamde Djed-pilaar van Osiris, één pool met vier segmenten.

De Maya's beeldden dit uit in de Stella 25, waar Hanaphu de pilaar van de Noordpool vasthoudt, waarbij Macaw op de 3e trede zit.

Hanaphu's persoonlijke as wijst naar het jaar 2012. Dat is een heel belangrijke datum op de kalender der Maya's, 21-12-2012 het Galactische kruis. De afbeelding van de Stella 25 wijst naar een moment in de 26.000 jaren van de aardpool cyclus rond de zon, naar 21 December van het jaar 2012. Dat is de dag waarop Hanaphu uit de dood terugkeert. Iemand die in de tijd de vierde trap bereikt, heeft volgens de Maya's het voetbalspel gewonnen.

De overige treden waren voor de mens niet te bereiken, zoveel kennis had men in ieder geval wel opgedaan.

En dat is terecht en Bijbels. De mens kan met zijn kunnen een heel eind komen. Echter, de menselijke technologie en kennis is ontoereikend om boven een bepaald niveau uit te stijgen. Luk.18:25-27.

De mens dient van Boven verwekt te worden, begiftigd met iets dat hij van nature niet heeft.

De oude Egyptenaren dachten een oplossing te hebben gevonden. Zij meenden via speciale inwijdingen en riten hun geest te kunnen vernieuwen, in de Grote Piramide, via atmosferische elektriciteit. Ook probeerde men het wel met geestverruimende middelen als drugs.

Niets helpt wezenlijk. Alle natuurreligies met hun zelfverlossing falen. Israël ontving de enige religie van de verlossing in JHWH, die de Weg naar de volmaaktheid is, het Leven Zelf bezit en de Waarheid is.

De zes treden

Plaatje Spira Solaris,
zie <http://www3.bc.sympatico.ca/JNHDA/ourofig1.htm>